

Arrest

nr. 305 768 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. CHARPENTIER
Rue de la Résistance 15
4500 HUY

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. CHARPENTIER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Kazachse nationaliteit. U werd geboren op (...) in Almaty. U bent oei goer van etnie en moslim van religie. U ging negen jaar naar school maar maakte uw opleiding niet af, omdat u ging werken op de markt. Daarna, in 1996, huwde u met uw echtgenoot T.T. (...). Jullie kregen drie kinderen: uw zoon I.K. (...) (O. V. (...)) werd geboren in 2002, uw zoon I.K. (...) (O.V. (...)) in 2007, en uw dochter G.T. (...) in 1997. U bent huisvrouw.

In 2012 ging uw man naar China om daar zijn familieleden te helpen, al weet u niet precies wat hij er deed of waar hij juist was. In datzelfde jaar kwamen onbekenden bij u thuis naar uw man zoeken, tot drie keer toe, waarbij u zwaar geslagen werd. Na drie dergelijke incidenten verliet u uw huis samen met uw kinderen en dook u onder bij familieleden in Almaty. Ook daar werd u echter gevonden door de onbekenden en twee maal bedreigd, waardoor uw familie niet langer wou dat u bij hen verbleef. Sindsdien verbleef u met uw zoons op verschillende huuradressen in Almaty, waar u niet meer bezocht werd door uw belagers, maar wel telefonisch door hen werd lastiggevallen, waardoor u bleef verhuizen. Zo had u geen vast adres meer van 2012 tot uw

vertrek uit Kazachstan in 2019. Rond 2013 veranderde u zelfs de familienamen van uw zoons, zodat zij niet meer zo makkelijk met hun vader geassocieerd kunnen worden. Uw eigen naam kon u niet veranderen. Op gegeven moment in 2019 werd u gecontacteerd door R. (...), een vriend van uw echtgenoot. Hij vroeg voor u en uw zoons paspoorten aan en ging met jullie mee om een Frans visum te regelen. Uiteindelijk verliet u het land op 19 juli 2019. U arriveerde in België op 21 juli 2019, en deed er een verzoek om internationale bescherming op 24 juli 2019.

U heeft neurologische problemen (een hersentumor, geheugenproblemen, gehoor- en zichtproblemen, evenwichtsproblemen) die u wijt aan de mishandeling door uw vervolgers, en u moest gedurende de jaren verschillende operaties ondergaan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: de paspoorten van u en uw zoons, reisinfo, de geboorteakte van uw grootvader, en medische documenten van uw behandelingen in Kazachstan en België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en documenten blijkt immers dat u een hersentumor heeft, en ernstige problemen met uw gehoor, spraak, zicht, evenwicht en geheugen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd uw zoon I. (...), die inmiddels meerderjarig is, toegestaan om aanwezig te zijn op uw gehoor; vragen voor u te herhalen en herformuleren, uw antwoorden luider te herhalen, en zelf aanvullende verklaringen af te leggen wanneer u zich iets niet goed kon herinneren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Kazachstan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U bent er immers niet in geslaagd uw verhaal geloofwaardig uiteen te zetten.

Zo blijkt dat u niet weet wie u vervolgt of waarom, en dat u geen poging heeft gedaan om zich daarover te informeren.

U komt immers niet verder dan te stellen dat de mannen die u aanvielen, onbekenden waren, die zich gedroegen als nazi's, misschien iets hadden tegen Oeigoeren, Russisch spraken, en van het sportieve type waren. Meer info dan dat heeft u niet. U weet dat ze uw man zochten, maar weet niet waarom (CGVS p. 5, 8). Het kan u vanzelfsprekend niet kwalijk genomen worden dat u op het moment van de aanval niet wist wie uw aanvallers waren en welk probleem ze hadden met uw man; noch kan u worden aangewreven dat uw man u niet spontaan vertelde welke problemen hij had. Evenwel had redelijkerwijze kunnen worden verwacht dat u zich had geïnformeerd bij uw echtgenoot in het kader van de asielpprocedure. U heeft immers dagelijks contact met hem (CGVS p. 3). U stelt echter dat u uw echtgenoot zelfs nooit gevraagd heeft met wie hij problemen heeft of hoe hij in de problemen kwam. Als uitleg daarvoor geeft u aan dat het in uw cultuur niet de gewoonte is dat een vrouw dergelijke vragen stelt aan haar man. Uw zoon voegt toe dat uw echtgenoot vertelde dat dit alles in het verleden ligt en het belangrijker is om te focussen op de toekomst (CGVS p. 10). Nochtans was de situatie waarin u zich bevond bijzonder ernstig. Dat u in dergelijke mate mishandeld zou worden en toch zelfs nooit aan uw man gevraagd zou hebben wat er eigenlijk aan de hand was, komt dan ook bijzonder ongeloofwaardig over.

Los van de impact die deze onwetendheid heeft op uw geloofwaardigheid, kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u geenszins met gedetailleerde verklaringen aannemelijk gemaakt heeft dat u in Kazachstan werd bedreigd en geslagen. Het is immers aan u als verzoeker om internationale bescherming om uw relaas uiteen te zetten en de asielinstanties de informatie te verschaffen die nodig is om uw verzoek te behandelen. Gezien u reeds ondervraagd werd over uw problemen op de DVZ, kan bovendien gesteld worden dat u op de hoogte bent van het soort informatie die de asielinstanties nodig hebben om hun onderzoek te voeren. Dat u zelfs na uw DVZ-interview niet de moeite heeft genomen om de minste basisinformatie te verkrijgen over wie u vervolgt en waarom, is dan ook niet ernstig. U laat het CGVS zodoende niet toe om op basis van uw verklaren op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke situatie.

Daarnaast werden bijkomende vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van uw relaas in twijfel trekken.

Zo valt op dat u wel zeer lang in Kazachstan gebleven bent, ondanks de gewelddadige acties van uw vervolgers en het feit dat u constant moest verhuizen: al in 2012 werd u immers liefst drie keer zeer zwaar geslagen door de mannen die naar uw echtgenoot op zoek zijn (CGVS p. 7), waarna u uw woonst verliet en bij familieleden ging wonen, en daarna bleef verhuizen naar verschillende huurappartementen (Persoonsgegevens DVZ 10). Er zou redelijkerwijze kunnen worden verwacht dat u sneller het land had proberen te verlaten. U stelt dat dat onmogelijk geweest zou zijn zonder hulp, en dat u dus pas kon vertrekken in 2019 met de hulp van R. (...), een vriend van uw echtgenoot (Vragenlijst 3.5, CGVS p. 6).

Nochtans blijkt dat diezelfde R; (...) u en uw gezin al hielp in 2013 om de achternaam van uw zoons te veranderen in de hoop dat zij niet zouden lastiggevalen worden door uw vervolgers (CGVS p. 7-8). Redelijkerwijze had dus kunnen worden verwacht dat u met de hulp van R. (...) al eerder een vertrek had kunnen proberen te regelen. Dat u dat niet deed, maar integendeel zeven jaar in Almaty bleef, schaadt de geloofwaardigheid van uw relaas.

Evenmin komt het logisch over dat uw man in Kazachstan is gebleven. U verklaart immers meermaals dat het uw vervolgers om hem te doen was: ze vroegen u telkens waar uw man was (CGVS p. 7). Uw man heeft een tijd in China verbleven, maar zou opnieuw in Kazachstan zijn, al weet u niet precies waar omdat hij constant verhuist (CGVS p. 3). Dat hij het klaarblijkelijk niet nodig vindt om zelf het land te verlaten, maar enkel R. (...) inschakelde om u en uw zoons het land uit te krijgen, komt dan ook zeer onaannemelijk over.

Tot slot is het bevreemdend dat u op geen enkel moment geprobeerd heeft om hulp in te schakelen van de Kazachse autoriteiten. Als enige reden daarvoor geeft u op dat de politie in Kazachstan niet efficiënt is, maar dat baseert u niet op eigen ervaringen, enkel op wat gezegd wordt door de mensen en op tv (CGVS p. 9). Gezien de ernst van de beweerde vervolgingsfeiten waarbij u meerdere keren zwaar mishandeld werd, met naar u beweert medische problemen en operaties tot uiteindelijk gevolg, komt het niet geloofwaardig over dat u ondanks de gevreesde inefficiëntie zelfs geen poging gedaan heeft om de hulp van de politie in te schakelen.

Er moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Kazachstan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot uw medische problemen moet het volgende worden opgemerkt. Uit uw verklaringen en uw medische documenten blijkt dat u ernstige neurologische problemen heeft, waaronder een hersentumor, problemen met gehoor, zicht, spraak, evenwicht en het geheugen. Deze door u ingeroepen medische problemen houden echter geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw identiteitsdocumenten en die van uw zoons vormen een bewijs van uw identiteit en herkomst, gegevens die niet ter discussie staan. De geboorteakte van uw grootvader langs vaderskant toont aan dat uw zoons inderdaad zijn achternaam hebben overgenomen, maar dat werpt geen nieuw licht op bovenstaande. Uw medische documenten (uit Kazachstan en uit België) tonen uw medische problematiek uitgebreid aan, maar ook die wordt niet in twijfel getrokken en verandert niets aan bovenstaande analyse. Terzijde kan worden opgemerkt dat de medische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin een patiënt zijn problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de “schending van de artikelen 1 en volgende van de Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen, artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 over de formele motivatie van administratieve handelingen”.

Verzoekster voert aan:

“In de beslissing werd geweigerd asiel te verlenen omdat de verzoekster niet specificeerde wie haar vervolgde en waarom zij geen poging deed om daarachter te komen.

De beslissing geeft echter toe dat de mannen die haar aanvielen zich gedroegen als nazi's en dat ze mogelijk iets tegen de Oeigoeren hadden.

Verzoekster heeft ook verklaard dat er naar haar man werd gezocht.

Tevens wordt verzoekster verweten dat zij haar echtgenoot niet heeft ondervraagd over de problemen die hij ondervond.

In het besluit wordt echter opgemerkt dat het in de cultuur van verzoekster niet gebruikelijk is dat een vrouw dergelijke vragen aan haar man stelt en dat haar zoon duidelijk heeft gemaakt dat haar man hem had verteld dat dit allemaal in het verleden was en dat het belangrijk was dat hij zich concentreerde op de toekomst.

Zoals verzoekster heeft kunnen uitdrukken, is het omdat zij Oeigoers is dat zij, net als haar man, met aanzienlijke problemen werd geconfronteerd.

In het besluit wordt verzoekster ook bekritiseerd omdat zij zeer lang in Kazachstan heeft verbleven. ondanks de vervolging waaraan zij werd onderworpen.

De verzoeker had niet de mogelijkheid om het land te verlaten, wat bijzonder moeilijk is voor een Oeigoer die niet weet naar welk land hij moet gaan.

De moeilijkheid was des te groter omdat de kinderen nog heel jong waren.

Het is dan ook tamelijk onbegrijpelijk dat in het besluit wordt geoordeeld dat, omdat de verzoeker het land niet heeft kunnen verlaten, we kunnen concluderen dat dit de geloofwaardigheid van het verhaal schaadt.

In het besluit wordt de verzoeker ook bekritiseerd omdat hij niet heeft geprobeerd hulp te krijgen van de autoriteiten, terwijl de politie in Kazachstan niets geeft om de Oeigoeren, die nog steeds worden gediscrimineerd.

Uit het bovenstaande volgt duidelijk dat het besluit niet serieus of afdoende gemotiveerd is. en dat het door het weigeren van de internationale beschermingsstatus in strijd is met de artikelen 1 en volgende van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.”

2.2. Verzoekster beroept zich in een tweede middel op de “schending van artikel 3 van de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens en artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980”.

Verzoekster voert aan:

“Gezien de in de asielaanvraag genoemde elementen ligt het voor de hand dat verzoekster, die Oeigoer is, zeer ernstige problemen zou riskeren als zij gedwongen zou worden terug te keren naar Kazachstan. Het besluit had op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus moeten verlenen.

Het is belangrijk op te merken dat in haar Kazachstaanse paspoort staat dat zij Oeigoer is. Het feit dat iemand tot een minderheid behoort, blijkt uit een identiteitsbewijs dat de staat niet al zijn burgers op gelijke voet beschouwt.

Door de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, schendt het besluit zowel artikel 3 van de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens als artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980.”

2.3. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“Het besluit van het CGVS zo vriendelijk te vernietigen ofte herzien en de verzoeker de status van internationale bescherming of subsidiaire bescherming te verlenen”.

2.4. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog een kopie van haar paspoort bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster toont niet concreet aan dat of op welke wijze artikel 1 van het EVRM, dat bepaalt dat de Hoge Verdragsluitende Partijen eenieder die ressorteert onder haar rechtsmacht de rechten en vrijheden verzekeren die zijn vastgesteld in de eerste titel van dit verdrag, *in casu* en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verzoekster preciseert voorts niet welke overige bepaling(en) van het EVRM zij benevens artikel 3 van het EVRM geschonden acht. Evenmin werkt zij uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook de schending van de “*volgende*” artikelen van het EVRM door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verder geeft verzoekster niet aan welke bepaling(en) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen zij benevens artikel 1 van dit Verdrag geschonden acht. Evenmin preciseert zij op welke wijze deze bepaling(en) zouden zijn geschonden. Bijgevolg beroept verzoekster zich evenmin op dienstige wijze op de schending van de “*volgende*” artikelen van voornoemd verdrag.

3.2. De Raad doet te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar gemotiveerd wordt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en documenten blijkt immers dat u een hersentumor heeft, en ernstige problemen met uw gehoor, spraak, zicht, evenwicht en geheugen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd uw zoon I. (...), die inmiddels meerderjarig is, toegestaan om aanwezig te zijn op uw gehoor; vragen voor u te herhalen en herformuleren, uw antwoorden luider te herhalen, en zelf aanvullende verklaringen af te leggen wanneer u zich iets niet goed kon herinneren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Met betrekking tot uw medische problemen moet het volgende worden opgemerkt. Uit uw verklaringen en uw medische documenten blijkt dat u ernstige neurologische problemen heeft, waaronder een hersentumor, problemen met gehoor, zicht, spraak, evenwicht en het geheugen. Deze door u ingeroepen medische problemen houden echter geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekster deze in het geheel niet aanvecht of betwist, blijven zij onverminderd overeind.

Dient aldus te worden vastgesteld dat verzoekster niet concreet aantoont of hard maakt dat er ten aanzien van haar persoon bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet *in concreto* hoe zulks op zijn beurt van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij aldaar problemen zou hebben gekend met en een vrees zou koesteren ten aanzien van een aantal onbekenden, die op zoek waren naar haar man.

Met betrekking tot deze door verzoekster aangevoerde problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissing vooreerst echter geheel terecht gemotiveerd:

“U bent er immers niet in geslaagd uw verhaal geloofwaardig uiteen te zetten.

Zo blijkt dat u niet weet wie u vervolgt of waarom, en dat u geen poging heeft gedaan om zich daarover te informeren.

U komt immers niet verder dan te stellen dat de mannen die u aanvielen, onbekenden waren, die zich gedroegen als nazi's, misschien iets hadden tegen Oeigoeren, Russisch spraken, en van het sportieve type waren. Meer info dan dat heeft u niet. U weet dat ze uw man zochten, maar weet niet waarom (CGVS p. 5, 8). Het kan u vanzelfsprekend niet kwalijk genomen worden dat u op het moment van de aanval niet wist wie uw aanvallers waren en welk probleem ze hadden met uw man; noch kan u worden aangewreven dat uw man u niet spontaan vertelde welke problemen hij had. Evenwel had redelijkerwijze kunnen worden verwacht dat u zich had geïnformeerd bij uw echtgenoot in het kader van de asielprocedure. U heeft immers dagelijks contact met hem (CGVS p. 3). U stelt echter dat u uw echtgenoot zelfs nooit gevraagd heeft met wie hij problemen heeft of hoe hij in de problemen kwam. Als uitleg daarvoor geeft u aan dat het in uw cultuur niet de gewoonte is dat een vrouw dergelijke vragen stelt aan haar man. Uw zoon voegt toe dat uw echtgenoot vertelde dat dit alles in het verleden ligt en het belangrijker is om te focussen op de toekomst (CGVS p. 10). Nochtans was de situatie waarin u zich bevond bijzonder ernstig. Dat u in dergelijke mate mishandeld zou worden en toch zelfs nooit aan uw man gevraagd zou hebben wat er eigenlijk aan de hand was, komt dan ook bijzonder ongeloofwaardig over.

Los van de impact die deze onwetendheid heeft op uw geloofwaardigheid, kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u geenszins met gedetailleerde verklaringen aannemelijk gemaakt heeft dat u in Kazachstan werd bedreigd en geslagen. Het is immers aan u als verzoeker om internationale bescherming om uw relaas uiteen te zetten en de asielinstanties de informatie te verschaffen die nodig is om uw verzoek te behandelen. Gezien u reeds ondervraagd werd over uw problemen op de DVZ, kan bovendien gesteld worden dat u op de hoogte bent van het soort informatie die de asielinstanties nodig hebben om hun onderzoek te voeren. Dat u zelfs na uw DVZ-interview niet de moeite heeft genomen om de minste basisinformatie te verkrijgen over wie u vervolgt en waarom, is dan ook niet ernstig. U laat het CGVS zodoende niet toe om op basis van uw verklaren op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke situatie.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Verzoekster vergenoegt zich er immers toe eenvoudigweg een aantal van de voormelde, eerder door haar afgelegde verklaringen te herhalen. Hiermee doet zij hoegenaamd geen afbreuk aan de voorgaande, pertinente en terechte, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen. Verzoekster staft haar boude beweringen omtrent het feit dat het in haar cultuur niet gebruikelijk zou zijn dat een vrouw dergelijke vragen stelt aan haar echtgenoot daarenboven in het geheel niet. Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat dit het geval zou zijn, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat dit er, te meer nu zij ook aan haar zoon kon vragen om zich hierover te informeren bij diens vader, geenszins aan in de weg staat dat van verzoekster mocht worden verwacht dat zij zich, nadat zij zou zijn geconfronteerd met de beweerde, ernstige feiten, zou hebben geïnformeerd bij haar echtgenoot omtrent de redenen achter deze feiten. Minstens kon, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, worden verwacht dat zij zulks zou hebben gedaan in het kader en ter adstructie van haar onderhavige verzoek om internationale bescherming; zeker nadat zij een eerste interview bij de DVZ doorliep en daarbij op de hoogte werd gesteld van het soort informatie die de asielinstanties nodig hadden om hun onderzoek te kunnen voeren en om verzoeksters vrees en nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen. Daarenboven toont verzoekster niet aan dat zij, na te zijn geconfronteerd met de negatieve bestreden beslissing waarin haar verweten wordt dat zij zich niet de moeite had getroost om van haar echtgenoot zelfs maar de minste basisinformatie te verkrijgen over wie haar vervolgt en waarom en dat zij bijgevolg niet over dergelijke informatie beschikte, alsnog ook maar enige poging zou hebben ondernomen teneinde de nodige basisinformatie te verkrijgen met betrekking tot haar voorgehouden problemen en vrees. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming nochtans worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoekster, hoewel zij over nagenoeg geen enkele informatie betreffende haar voorgehouden problemen en vrees beschikte, ondanks dat zij zich hierover eenvoudigweg had kunnen informeren bij haar echtgenoot en ondanks dat zij ook ruimschoots de kans had om zulks te doen, tot op heden kennelijk naliet dit te doen, getuigt van een bijzonder verregaand gebrek aan interesse voor haar vermeende problemen en situatie en doet op fundamentele wijze afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging.

Tevens wordt inzake verzoeksters vermeende problemen en vrees in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Daarnaast werden bijkomende vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van uw relaas in twijfel trekken.

Zo valt op dat u wel zeer lang in Kazachstan gebleven bent, ondanks de gewelddadige acties van uw vervolgers en het feit dat u constant moest verhuizen: al in 2012 werd u immers liefst drie keer zeer zwaar geslagen door de mannen die naar uw echtgenoot op zoek zijn (CGVS p. 7), waarna u uw woonst verliet en bij familieleden ging wonen, en daarna bleef verhuizen naar verschillende huurappartementen (Persoonsgegevens DVZ 10). Er zou redelijkerwijze kunnen worden verwacht dat u sneller het land had

proberen te verlaten. U stelt dat dat onmogelijk geweest zou zijn zonder hulp, en dat u dus pas kon vertrekken in 2019 met de hulp van R. (...), een vriend van uw echtgenoot (Vragenlijst 3.5, CGVS p. 6). Nochtans blijkt dat diezelfde R; (...) u en uw gezin al hielp in 2013 om de achternaam van uw zoons te veranderen in de hoop dat zij niet zouden lastiggevallen worden door uw vervolgers (CGVS p. 7-8). Redelijkerwijze had dus kunnen worden verwacht dat u met de hulp van R. (...) al eerder een vertrek had kunnen proberen te regelen. Dat u dat niet deed, maar integendeel zeven jaar in Almaty bleef, schaadt de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zo de door haar aangevoerde, ernstige feiten strookten met de werkelijkheid, kon wel degelijk worden verwacht dat zij, ook en net omdat zij kinderen had en ook indien zij niet onmiddellijk wist naar welk land zij moest of wilde gaan, haar land van herkomst veel eerder zou hebben verlaten. Dat zij nog jarenlang in haar land van herkomst bleef, maakt aldus dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde asielmotieven.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Evenmin komt het logisch over dat uw man in Kazachstan is gebleven. U verklaart immers meermaals dat het uw vervolgers om hem te doen was: ze vroegen u telkens waar uw man was (CGVS p. 7). Uw man heeft een tijd in China verbleven, maar zou opnieuw in Kazachstan zijn, al weet u niet precies waar omdat hij constant verhuist (CGVS p. 3). Dat hij het klaarblijkelijk niet nodig vindt om zelf het land te verlaten, maar enkel R. (...) inschakelde om u en uw zoons het land uit te krijgen, komt dan ook zeer onaannemelijk over.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde asielrelaas en de hierop gestoelde vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming.

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift daarnaast meermaals de nadruk vestigt op het feit dat zij Oeigoer is, laat uitschijnen dat Oeigoeren in Kazachstan worden gediscrimineerd en voorhoudt dat zij omwille daarvan problemen zou riskeren bij een terugkeer naar haar land van herkomst, dient verder te worden vastgesteld dat verzoekster ter staving van deze beweringen niet het minste begin van bewijs of informatie aanreikt. In tegenstelling met wat verzoekster beweert, blijkt uit het door haar neergelegde paspoort immers niet dat hierop vermeld zou staan dat zij Oeigoer is. Uit het loutere gegeven dat op haar paspoort vermeld zou staan dat zij Oeigoer is, kan het voorgaande bovendien hoe dan ook niet worden afgeleid. Voor het overige legt verzoekster geen informatie of elementen neer waaruit zou kunnen worden afgeleid dat Oeigoeren in Kazachstan een verhoogd risico zouden lopen om te worden geviséerd of vervolgd; laat staan dat zij zou aantonen of aannemelijk maken dat dit risico dermate groot zou zijn dat het loutere gegeven een Oeigoer te zijn en aanwezig te zijn in Kazachstan zou kunnen volstaan om in haren hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Bovendien blijkt uit het voorgaande dat ook verzoekster zelf kennelijk de mening toegedaan is dat het gegeven dat zij Oeigoer is niet kan volstaan om in haren hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Verzoekster achtte het immers nodig en opportuun om het hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielrelaas ten berde te brengen en hierin te volharden in het voorliggende verzoekschrift. Bovendien haalde zij nooit eerder aan dat zij louter omdat zij Oeigoer is internationale bescherming zou behoeven.

De door verzoekster neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens in het geheel niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoekster deze niet weerlegt of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw identiteitsdocumenten en die van uw zoons vormen een bewijs van uw identiteit en herkomst, gegevens die niet ter discussie staan. De geboortakte van uw grootvader langs vaderskant toont aan dat uw zoons inderdaad zijn achternaam hebben overgenomen, maar dat werpt geen nieuw licht op bovenstaande. Uw medische documenten (uit Kazachstan en uit België) tonen uw medische problematiek uitgebreid aan, maar ook die wordt niet in twijfel getrokken en verandert niets aan bovenstaande analyse. Terzijde kan worden opgemerkt dat de medische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin een patiënt zijn problemen oplep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan.”

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT